

Neoperl acomiada 26 treballadors per deixar de produir a Montornès

Els sindicats s'oposen a la mesura, que qualifiquen de deslocalització

Montornès del Vallès

J.C.A.

La multinacional d'origen suís Neoperl ha decidit abandonar la producció a Montornès i limitar la presència a l'Estat amb activitat comercial i logística. La mesura implicarà una reducció de plantilla que afectarà els 26 treballadors de l'àrea de producció. Actualment la plantilla la componen una quarantena de treballadors. El sindicat CCOO, que representa la plantilla, s'oposa a la mesura, que atribueix a la voluntat de "deslocalització" per part de l'empresa. Segons les informacions del sindicat, la intenció de la multinacional és portar la producció a Tailàndia.

Neoperl és fabricant de connexions flexibles i vàlvules per a sanitaris. La companyia té presència a Montornès arran de l'adquisició, l'any 2014, de la companyia Industrias Mateu. En

Les pancartes són la primera mostra d'oposició d'ela plantilla a la mesura que ha plantejat Neoperl

els anys posteriors ha anat mantenint la producció. Amb la posició al mercat consolidada, el pas actual suposaria conservar únicament l'activi-

tat administrativa i comercial. La logística està externalitzada i es mantindria amb les mateixes característiques de gestió, segons han infor-

mat a aquest periòdic fonts sindicals

La compra va suposar el trasllat a Montornès de les activitats que la multinacio-

nal suïssa tenia a l'Estat. La integració de l'activitat de l'empresa de Montornès també suposava un creixement de la presència internacional del grup, perquè la firma vallesana disposava d'una filial a Bulgària. Neoperl ha prosseguit amb el creixement internacional en els anys posteriors. Actualment té presència directa en una quinzena de països, a més de les seues que té a Suïssa i a Alemanya. La xarxa de filials cobreix pràcticament tot el món, amb presència a Europa, Àsia, l'Orient Mitjà i Nord-amèrica.

Les negociacions sobre l'expedient de regulació d'ocupació sobre els 26 treballadors afectats han començat, encara amb les posicions molt distanciades. Els treballadors consideren injustificada la mesura des del punt de vista de l'evolució del negoci. No es descarta que en els propers dies es comuniquin mobilitzacions. De moment, han posat pancartes a l'accés de l'empresa, situada al polígon Congost de Montornès, en què posen de manifest el rebuig als acomiadaments plantejats. El període de consultes és proper a acabar-se i no és descartable que, si les negociacions no avancen, s'intensifiquin les mobilitzacions.

José Elías, l'empresari fet a si mateix

El ponent dels Debats del Casino és un dels homes més rics de l'Estat, tot i ser força desconegut

Granollers

Imma Juncà

L'empresari i milionari José Elías va ser el protagonista de la penúltima xerrada del Cicle Els Debats del Casino de Granollers que es va fer dilluns passat. Elías, nascut a Badalona de família modesta, va saltar a la palestra el 2021 per haver estat un dels avaladors econòmics per tal que Joan Laporta pogués ser president del Barça. En realitat el que va fer és "complir una promesa" que li havia fet a Eduard Romeu, amic seu i directiu d'una de les seves empreses, que volia formar part de la junta del FC Barcelona. Aquí va acabar la seva vinculació amb el Barça. "El club es gestiona de manera poc professional i jo visc de la meua reputació", va dir en clara al·lusió a la gestió "unilateral" de Laporta.

Aquell mateix 2021 Elías va entrar per primera vegada en la posició 30 de la llista Forbes de les cent persones més riques de l'Estat, fet que li va generar una certa inquietud sobre la seva seguretat i la de la seva família.

Elías, enginyer tècnic industrial, és el paradigma de l'home fet a si mateix. Després que el fessin fora de la primera enginyeria en què va treballar "per dir el que pensava", amb 19 anys va muntar una empresa d'eficiència energètica i quatre anys més tard tenia 70 persones al seu càrrec. En aquesta primera experiència es va arruïnar però va aprendre molt sobre com gestionar el personal.

Deu anys més tard, la crisi de 2008 li va fer perdre tots els seus clients. D'aquest daltabaix va aprendre a gestionar el risc. La seva perseverança –"jo m'aixeco una i altra vegada"–, el va fer reinventar-se, aprenent dels errors del passat. "Fa 12 anys era més pobre que una rata", va assegurar. Actualment té participacions en 178 empreses, algunes de les quals cotitzen en borsa, de sectors molt diversos.

És el propietari de Congelats La Sirena, que té més de 250 botigues; és president d'Audax Renovables, que genera i comercialitza energia 100 % renovable a Espanya i a diversos països

Elías, en primer terme, conversa amb Ramon Font durant la xerrada

del món; és el màxim accionista d'Ezentis, referent en el manteniment, operació i construcció d'infraestructures elèctriques i de comunicacions. Té també una empresa d'helicòpters que vigila la xarxa viària catalana per al Servei Català de Trànsit i una empresa agrícola productora d'ametlles, entre moltes altres.

La recepta del seu èxit empresarial té, segons va dir, cinc punts. Ser bona

persona; saber sumar, restar, multiplicar i dividir; parlar idiomes; ser bon comunicador i socialitzar, i tenir sort, l'únic factor que no depèn d'un mateix. Més que un bon currículum, Elías valora dels seus treballadors que s'hagin buscat la vida i que demostrin actitud, aptitud i coneixement.

Elías es va mostrar molt crític amb la política i va dir que creia poc en les ideologies. "Jo el que vull és que em

gestionin bé els meus impostos", va asseverar. "Som un país que es comporta com un cranc", va dir referint-se al fet que els joves d'ara només poden aspirar a "compartir habitació", comparativament amb les generacions anteriors. Segons Elías, el que convindria és "generar empreses fortes i crear estabilitat" però "no s'aposta pels emprenedors". "Recomano a tothom que s'endeuti", va dir, tot i que, segons ell, els bancs o no deixen els diners o els presten massa cars. En aquest sentit, va assegurar que a Amèrica es pot obtenir finançament de molts llocs però que, en canvi, a Espanya només hi ha els bancs, "que et donen un paraigua quan no plou".

José Elías també va criticar la lentitud dels governs a l'hora de desplegar les instal·lacions fotovoltaïques en el territori. "El que hem de possibilitar és que es muntin empreses aquí aprofitant l'energia del sol" i no fer conductes per transportar l'energia i que en gaudeixin altres països. Tot i que les seves empreses valen molts diners, Elías no es planteja viure de rendes. "Els diners generen endorfines de manera ràpida, però al final acabes fent les mateixes coses amb els mateixos amics", va concloure.